

کورپیزگه گهر کووکییه که و تۆپه لاستیکه که ی

عوسمان محیدین
(که رکوک)

ساللی تازهی دوو هه زار و بیست و چوار، مانگی دوو، سبهی پۆژی له دایکبوونمه، کهم کهس بهم پروداوه ده زانیت، پهنگه ئەم ریکه و ته بۆ مرقایه تی گرنگ نه بیئت، بۆ تۆیش که ئەم یاداشته ده خوینیته وه، به لام بۆ دایکم نا، بۆ کۆلانه که مان نا. بۆ دایکم خوشترین پۆژه و هیچ کهس به قه ده ئەو بهم پۆژه دلخۆش نییه، ئەو پۆژهی من هاتمه دنیاوه، مالممان ساده، باوکم دل گهرم، دنیا ش سارد سارد بوو وهک ده لێن. زۆر شتی تر ده لێن و من ئەو پۆژانه م بیر نییه.

ئێستا، لای ته کس ییه کان و لهو شوینیهی، که زۆر جار چاوه پروانی پاسه که ی زانکۆ ده کهم پاوه ستاوم، حه سه ن شوینیه کهم پێ ده زانن، ئەو شو فی ریکی چا و سه وز و زرنکه، حه سه ن له کاره کتهری فیلمیک ده چیت، ناوی فیلمه کهم بیر نییه، هه موو سه رنشینه کانی باش ده ناسیت، پاسه که ی پره له ورده خه ونی شکاو.

ئەم ئێواره یه، به چاوی مندالییه وه له شارم پروانی، شار گهره بوو، من بچووک بهم شاره! خۆم له و گزهره پانه بینیه وه، که به مندالی له تهک هاو پیکانم نزیک ناگره که ی باوه گوپگور تۆپ تۆپینمان ده کرد، ته نیا چهند سه د مه تریک له ناگره ئە زه لیه که وه دوور بووین، ئیمه ئەو ده مه به تۆپیکی لاستیک یاریمان ده کرد، به لام ئێستا شار خۆی بووه به تۆپیکی گهره و گهره کان یاریی پێ ده که ن

له تەنیشت کۆلانی ئەو مارکیتە پراوەستاوم،
کورپۆزگەیکە بۆ چەند جارێک سەرەتاتکت
دەکات و تۆپێکی بە دەستەوهیە، تۆپ تەنیا و
خۆی لە من تەنیا تر، بەو سەرمايە وەستاو
و کەسی دەست ناکەوێ تۆپ تۆپێنی لەگەڵ
بکات، لە ناکاو سەیری کرد، چاوی بانگهێشتی
یاریی کردم، پاستتر پوچی بانگهێشتی کردم،
قبوولم کرد، دەستمان بەیاری کرد، ئەو
جوانتر یاریی دەکرد و تۆپەکە بۆ ئەو ئاشناتر
دیاریوو. یارییەکی بێ ناویژوان، بێ تۆفساید،
بێ بینەران، بێ تۆ! ئەم یارییە دۆستانەییەم
بە خەلاتیک لێک دایەوه، بە دەم یاری و
یادی گەرمی ناگرە ئەزلییەکە و شووتەکانی
ئەم کورپۆزگە کەرکوکییە، بۆ سەر هەورەکان
بەرزبوومەوه و لەوێوه بۆ نێو دنیای منداڵیم
شۆرپوومەوه. منداڵیم کەس نەیزانی لە کویدا
شکا!

هەردوو کمان ئاسوودە بووین، من بۆ سالیادی
لە دایکبوونم و ئەویش لەو شارەدا کەسیکی
دەست کەوت یاری لەگەڵ بکات، خودایە
هەردوو کمان چەند لەیک دەچین!